

Hvør eigur bóltin?

KRISTIN MICHELSEN

Borgarstjóri



Um at krevja og ikki vilja gjalda

Fyriuttan at avgreiða skip hefur ein havn, í Føroyum ella uttanlands, eisini aðrar uppgávur. Hon fremur vanligt eftirlit á sjóøkinum út til kommunumarkið, sum eru havnamerkin.

Eisini er havnaumsitingin av landsmyndugleikunum áløgd nakrar eftirlitsuppgávur. Hesar eru

- Lóg um havumhvørvi
- Kunngerð um vernd
- Góðkenning sum havn, ið tekur móti fòrum úr ikki-Schengen øki

Hesar eftirlitsuppgávur seta greitt ta fyrirtreyt, at havnin hefur myndugleika á sjóøki, innsiglingarleið og á bryggju, og hefur eina vaktarskipan, sum kann

fremja hetta eftirlitið.

Allir skattaborgarar høvdu óivað verið glaðir, um teirra skattakrónur til aðrar vaktarskipanir, t. d. lögregluna, bert vóru nýttar tá brúk var fyri tí, tvs tá politistarnir máttu út á gøtuna og »gera nakað til nyttu«, men eftirlit og vaktarhald virka ikki soleiðis. Ein er noyddur til at hava eina umsiting og tilbúgving, sum er har, tá brúk er fyri henni.

Hetta er tað okkara landsmyndugleikar í

snævurskygni gera seg til talsmenn fyri. Fyrst gera teir sjóøki hjá Tvøroyrar Havn til einkis við at sáa iva um myndugleikan og at siga, at Smyril siglir ikki inn á Tvøroyrar Havn, harnæst hava teir einki ímóti at brúka Trongisvágsfjørð sum miðstöð, men vilja ikki vera við til at gjalda fyri ta umsiting og eftirlit, teir sjálvir eru við at krevja gjøgnum lógir og kunngerðir.

Tí velji eg ríkisfelagsskapin

MARTIN PAULI JACOBSEN

Tjóðaskaparfólk siga, at eg fyrst og fremst eri fòroyingur, og at eg fyrst finni mín sanna identitet, tá vit fáa fullveldi.

Eftir at hava búð uttanlands í nógv ár flutti eg til Føroyar. Eg flutti ikki heim fyri at finna ein kollektivan fòroyskan identitet, men vegna arbeiði og familju mína.

Eg eri komin til ta niður-

stöðu, at eg ikki havi nakað meiri felags við ein persón, bert tí hann er fòroyingur.

Tað er ikki stuttligari at vera saman við fòroyingum enn øðrum. Eg fyritrekki at vera saman við fólki, sum hava somu áhugamál/virðir, sum eg sjálvur.

Eg siggi meg sum »eg«. Tað er fultkomiliga irrelevant, um eg eri fòroyingur, danskari ella kanska kinesari **Tað, sum hevur týðning, er at eg eri eg.**

Hetta undirbrotliga tjóðskaparliga stemplið, ið onnur vilja hanga rundan um hálsin á mær, vil eg

gjarna sleppa av við. Eg siggi meg sum alheims borgara.

Eg vil liva í einum landi, ið brúkar sínar avmarkaðu ressoursir á ein rationellan hátt, so at ressoursir verða til yvirs til tey veiku, sjúku og pensjonistarnar. Eg vil ikki betala fyri dýrar óneyðugar dupultfunktiónir, sum vit longu hava.

Hetta landið ger júst tað mótsatta.

Hvar eru tey rationellu argumentini í loysingar-rørsluni?

Eg dugi ikki at siggja annað enn **fólilsir** og **undir-**

lutakenslir. Eg gangi inn fyri einum rationellum landi og at útdelegera allar tær tænastrur, sum ikki eri kjarnutænastrur. Hetta kunnu vit í ríkisfelagsskapinum.

Tað, sum hevur týðning, er at hetta landið fungerar, er rationelt og kann kappast við onnur lond á høgum stigi.

Tað finnst vigtigari ting í lívinum enn at fáa »**Made in Føroyar**« stempul á reyvina.

Virða vit nýggju psykiatrilógina?

BERGTÓRA HØGNADÓTTIR JOENSEN



Nú frættist, at Deild 1 á Psykiatriska Deplinum vegna sparingar letur aftur 1. oktober og árið út. Sama dag sum deildin letur aftur er gildiskoman fyri nýggju psykiatrilógini. Lógin skal millum annað: *tryggja, at upphaldið hjá sjúklingunum á sjúkrahúsi fer fram undir tíðarhóskandi um-støðum og kørmum*, verður sagt í viðmerkingunum.

Letur deild 1 aftur er lít-ið samsvar millum orð og gerðir, eftir mínum tykki!

Tey sum verða innløgð á deild 1 kunnu til dømis vera:

- Fólk, sum eru innløgð vegna sálarsjúku fyri fyrstu ferð
- børn og ung sum hava tørv á innlegging – eftir-sum eingin barnapsykiatrisk deild er
- fólk, sum hava verið sera sjúk, og kanska verið á afturlatnari deild, men sum nú hava tað frægari, men ikki eru klár at verða útskrivað kortini
- Yngri fólk við etinga-

rólagi, sum til fyri fáum árum síðani oftani vórðu send til viðgerðar í Danmark

- Fólk í øllum aldri við tunglyndi og svárari angist

Færri songarpláss

Tá deild 1 letur aftur, verða bráðliga 14 seingjarpláss færri til sálarsjúk fólk. Á Psykiatriska Deplinum eru í dag 50 seingjarpláss. Av teimum eru 20 seingjarpláss, sum verða brúkt av liðugtviðgjørdum sjúklingum, sum bara biða eftir einum bústaðartilboði í Nærverkinum. Nøkur teirra hava verið á deild-unum síðani í 70-unum. Sostatt eru tað 30 songarpláss til viðgerð av sjúkl-ingum, sum hava her og nú viðgerðartørv. At tað soleiðis verða skorin burtur 14 songarpláss vil siga, at songarplássini til fólk við aktuellum viðgerðartørv verður skorið við við 50 prosentum. Tað fer at hava svárar avleiðingar fyri psykiatriskar sjúklingar, tað sum eftir er av árinum. Tað merkir, at biðilistin til innlegging verður longri. Fólk verða helst útskrivað fyrr ynskilig í summum fòrum, og tey sum verða innløgð verða verri fyri

enn áður, tí rúm ikki er fyri teimum, tá tey hava tørv. Tað merkir, at viðgerðar-tíðin verður enn longri.

Birta vón, hvør hjá øðrum

Tað sum kanska eisini eyð-kennir deild 1 er, at sjúklingarnir hava fótað sær so mikið, at tey kunnu spegla sær og birta vón hvør hjá øðrum. Tosa verður við tey um útbúgving og arbeiðs-markna og kanska funnið verður útav, hvussu tey kunnu koma til arbeiðis aftur. Nú deildin letur aftur, missa sjúklingarnir hendan møguleika. Tá tey eru innløgð á deild 1 fáa tey alla ta professionellu hjálpinu tey hava tørv alt samdøgrið – fleiri teirra hava ikki orkuna til at taka av ambulantu viðgerðini. At vera á aðrari yvirfylltari deild á stovu saman við fleiri og nógvari órógv er ikki besta sálarbótin.

Eingin barna

– og ungdomsdeild

Ein barna –og ungdoms-psykiatrisk deild er ongan-tíð raðfest ovaliga politiskt, og tí hevur deild 1 vanligu verið deildin hjá børnum, ungum og teirra familjum, tá illast hevur viljað til. Nú er afturlatin deild ella ein

deild, har fólk eru sera illa fyri sálarlíga einasti møgu-leikin. Ein alt annað enn ynskilig stóða fyri barnið, hin unga og familjuna.

Vandi at missa starvið

Fleiri teirra, sum í dag verða innløgð á deild 1 hava ein arbeiðsgevara, men nú sjúkralegan kann gerast væl longri enn í dag, eru tey í størri vanda fyri at missa starvið. Ofta hava tey ikki orkuna til at varð-veita sambandi við arbeiðs-gevarni longu sjúkraleguni. Vandin fyri at missa starvið verður alsamt størri, jú longri tey eru sjúkrameldað. Missa tey starvið, kann sjúkralegan gerast enn longri og ein negativ ringrás er byrjað.

Starvsfólkini hava

megnað nóg

Psykiatrisk depilin hevur megnað nógv nýggj við-gerðartilboð, nógv nýggj átøk, umframt at útbúgva starvsfólkini væl, at rekrutt-era og fasthalda góðum starvsfólkum, hóast vón-leysu karmarnar og lítla politiska raðfesting.

Ikki raðfestur

Mangt bendir á, at Psykiatrisk Depilin hevur havt

Gott Hjørdis!

JOHAN PETERSEN



At kalla allir fòroyskir journalistar er politiskir. Tí var tað sum eitt frískligt lot at hoyra ein seríøsan viðmerkjara í útvarpinum greina politiska stóðu á einum neutralum grundarlagi

Í útmerkaðu sendingini Eygsjón eftir tíðindini á miðdegi, sum útvarpið er farið undir, var á miðdegi mikudagin greinan av innanhýsis støduni í Sambandsflokkinum.

Politiskur og ópolitiskur viðmerkjari

Tveir viðmerkjarar vóru bodnir at greina støduna innanhýsis í Sambandsflokkinum. Annar var Brynhild Thomsen, journalistur og blaðstjóri á Dimmalætting, sum tíverri eins og flestu fòroysku journalistarnir ikki megnaði at halda síni egnu politisku áskoðan burtur og var meira upptikin av at viðgera Sambandsflokkin út frá egnari politiskari áskoðan heldur enn sakliga. Alvaratos, hvar er fakligi stoltleikin, Brynhild?

Hin viðmerkjarin var stjórnmálafrøðingurin Hjørdis Gaard, sum við síni sakligu og rólígu viðmerkingum viðgjørdi málið, so sum tað eigur at vera. Gott Hjørdis, soleiðis eigur ein viðmerkjari at vera og gera!

Løgmaður veikur ella strekur?

Brynhild vildi eisini gera løgmann til ein veikan løgmann. Javel, er tað, at vera diplomatiskur og sakligur og megna at halda saman upp á eina samgongu, sum spennur frá ytsta samband til ytstu loysing, og vera væl dámdur av Føroya fólki, er tað at vera veikur, ja so er løgmaður veikur.

Men eg vildi heldur sagt, at tað er at vera sterkur! Og tað tykjast alt fleiri og fleiri fòroyingar eisini at halda.

tíðarhóskandi um-støðum og kørmum, so sum bygn-ingar og holi, normering av seingjum og av

starvsfólki at landsstýrið skal hjóða sjúklingunum, at uppi-haldið á sjúkrahúsi fer fram undir tíðarhóskandi um-støðum, sum eru í samsvari við góðan psykiatriskan sjúkrahús-standard, við tí í hyggju at fyrirbyggja og avmarka nýtsluna av tvingsli.” Sjálfan gildiskomudagin fyri nýggju psykiatrilógini 1. oktober, letur deild 1 aftur restina av árinum. Í hesum ljósi tykjast við-merkingarnar margháttligar – fyri ikki at siga pinligar.

Framtíðin

Vóni, at bæði eykajáttanin til landssjúkrahúsið og komandi figgjarlóg fara at bera brá av, at vit taka nýggju psykiatrilógina og viðmerkingarnar til henn-ara frá Heilsumálaráðnum í størsta álvara. Lat okkum veruliga tryggja – ikki bert við føgurðum orðum – at upphaldið hjá sjúkling-unum á sjúkrahúsi fer fram undir tíðarhóskandi um-støðum og kørmum.